

Мистецтво Олександра Лаворика

раз був написаний із благословення Владики Варфоломія. Список подарований Рівненською та Острозькою єпархіями УПЦ Свято-Іллінському чоловічому монастирю (м. Одеса).

А вже 2010 року Лаворик завершує список з ікони «Пресвята Богородиця Одигітрія Заставницька» XVII ст., оригінал якої знаходиться у вівтарі Свято-Михайлівського храму Гощі. 2011 року побував на Першому Міжнародному пленері іконопису, що проходив у с. Замлиння Волинської області. Протягом двох тижнів іконописці з Польщі та України малювали сакральні образи, пов'язані з історією Польщі та України. Тоді Олександр Лаворик виконав лик Христа Пантократора з ікони XV ст.

Оригінал останньої ікони «Чорнобильський Спас», яку створив іконописець, знаходиться в Успенському храмі Києво-Печерської Лаври. Писав він цю ікону понад два роки.

– Не завжди було легко, – зізнається митець. – Під час роботи над святим образом душа має бути гармонійно налаштована, спокійна, інакше писати ікону не можливо. Тому не щодня міг малювати, а приступав до роботи лише тоді, коли відчував це в душі і в серці.

Надія АДАМЧУК

Усе своє життя Олександр Лаворик (на фото) ішов до того, щоб створювати сакральні образи. І ось понад два десятиліття він пише ікони, розуміючи, що це не звичайна ілюстрація окремої події Священної історії, а плід молитви і свідчення віри.

Митець орієнтується на догмати Православної віри, Святого Письма, іконописних взірців, супроводжується благословенням і молитвою. У створених ним образах – світлі вічні почуття: віра, надія, любов, а ще – частинка його душі, його самого.

Олександр Лаворик народився у с. Рясники Гощанського району в сім'ї вчителів. Ще з дитинства любов до живопису перейняв від мами художниці. Мистецтва навчався й у Рівненській художній студії, Московському університеті.

Його картини презентувалися на різних виставках: у селі, де народився, Гощі, Рівному, Мирогощі Дубенського району, Пляшеві Радивилівського району, Луцьку, Києві. Таких виставок було майже півсотні, 25 із них – персональні. Запрошували Лаворика і на міжнародні виставки, зокрема і в Прагу.

Він створив серії графічних робіт: «Гощанські будні», «Будні Гощанського РВВС», «Село Нобель», «Воїни інтернаціоналісти Рівненщини», «Вілійські роздуми», «Тур'янська сторона», «Відгомін козацької слави», «Чорнобиль»...

А на початку 1990-их захопився іконописом. Вступив до Міжнародної школи церковної архітектури Львівського політехнічного інституту, отримав благословення церкви і почав писати сакральні образи. Досліджував ікони Волині, які зберігаються в різних музеях України: Національному художньому музеї (Київ), Музеї волинської ікони (Луцьк), Острозькому краєзнавчому музеї, Національному історико-меморіальному заповіднику «Поле Берестецької битви» (с. Пляшева), Львівській галереї мистецтв, Державному музеї-заповіднику «Олеський замок», Науково-мистецькій фундації митрополита А. Шептицького (Львів), Музеї народної архітектури і побуту (Львів), Тернопільському краєзнавчому музеї, Рівненському обласному краєзнавчому музеї.

Зняв взірці-кальки з тринадцяти давніх сакральних шедеврів Волині XIII-XVIII ст. Кожна ікона, яку змалював Олександр Лаворик, виражала певного внутрішнього настрою, точності копіювання як головних, так і другорядних деталей, передачі відповідної колористики в зображенні ликів святих.

1994 року він реконструював ікону «Богородиця Одигітрія» XIII ст. із Дорого-

бузької церкви Успіння Пресвятої Богородиці, яка є однією з найстаріших Богородичних ікон.

На початку 2000-го року виконав список з ікони «Христос Пантократор з апостолами» XV ст. із церкви Пресвятої Трійці с. Річиця Зарічненського району, яка зберігається в Рівненському краєзнавчому музеї. Пам'ятка Річиці – найбільш рання поміж відомих нині в Україні композицій такої іконог-

рафії. Точна копія образу XV ст. була написана із благословення Архієпископа Рівненського і Острозького Владики Варфоломія для Гощанського Свято-Покровського жіночого монастиря.

Протягом 2003-2009 років митець працював над списком ікони «Ілля Пророк з житієм» XVII ст., оригінал якої знаходиться в приватній колекції Олександра Іванова. Як і попередній, цей об-